

Übersetzungen der Dialoge

Prevod dijaloga

Prva lekcija To je pjesma

U prvoj lekciji čućete nekoliko govornih vježbi da biste osjetili kako zvuči njemački jezik. Andreas, jedan od glavnih likova našeg radio kursa, pojašnjava:

Andreas: To je pjesma.
To je pjesma Klause Hoffmanna.
To je tekst.
To je Goethe-ov tekst.

Druga lekcija Halo, taksi!

U ovoj lekciji upoznaćemo Vas sa nekoliko tehnika, koje će vam pomoći u lakšem razumijevanju njemačkog jezika. Pokušajte razumjeti značenje riječi koje su vam poznate iz vašeg maternjeg ili nekog drugog stranog jezika a zatim ih dovedite u kontekst sa tekstom koji ćete čuti. U tu svrhu poslušajte radio-scenu u taksiju: Dr. Thürmann, stalni gost hotela Europa, poziva taksi, ulazi u njega i govori vozaču (**Taxifahrer**) kuda želi da ga odveze.

Dr. Thürmann: Halo, taksi!
Vozač taksija: Dobar dan.
Dr. Thürmann: Dobar dan. Hotel Europa, molim Vas!
Vozač taksija: Hotel Europa, u redu.

Treća lekcija Hotel Europa

U lekciji, koja slijedi, saznaćete da se radnja priče našeg radio-kursa odigrava u jednom hotelu, hotelu Europa. Osim toga predstaviće vam se i glavni likovi kursa: šefica hotela gospođa **Berger**, recepcioner **Andreas Schäfer**, sobarica **Hanna Clasen** i **Ex** – ženska figura iz svijeta mašte. Tu je i stalni gost hotela Europa: **Dr. Thürmann**. Spiker (**Sprecher**) zajedno sa asistentkinjom, daje gramatička objašnjenja i predstavlja likove radio-kursa.

Spiker: To je gospodin Schäfer. Andreas Schäfer.
To je gospodin doktor Thürmann.
To je gospođa Berger. Lisa Berger.
To je Hanna. Hanna Clasen.

Ex se sama predstavila.

Ex: Halo! Halo! Evo i mene!

A onda je počela, na sebi svojstven način, nabrajati glavne likove radio kursa.

Ex: Ja – i Andreas i gospođa Berger i Hanna i doktor Thürmann.

Andreas možete čuti kako se javlja sa recepcije hotela Evropa.

Andreas: *Recepcija. Dobro več. Hotel Evropa. Recepcija.*

Četvrta lekcija

Ko ste Vi, molim Vas?

U predvorje hotela Evropa ulazi stalni gost Dr. Thürmann. Šefica hotela, gospođa Berger ljubazno ga pozdravlja.

Gospođa Berger: *Ah – pa to je gospodin doktor Thürmann! Dobro Vam več!*

Dr. Thürmann: *Dobro več!*

Gospođa Berger: *Gospodine Schäfer, to je gospodin Thürmann.*

Andreas: *Dobro več, gospodine Thürmann.*

Ex: *Veče.*

Andreas: *Pst, Ex, pst!*

Dr. Thürmann, koji slabo čuje, poziva recepciju hotela kako bi naručio pivo.

Andreas: *Recepcija, dobro več.*

Dr. Thürmann: *Ko je to?*

Andreas: *Recepcija hotela Evropa.*

Dr. Thürmann: *Kako, molim? Ko?*

Andreas: *Hotel Evropa. Recepcija.*

Dr. Thürmann: *Aha, želio bih pivo. Jedno pivo, molim!*

Andreas: *Pivo, u redu. Na čije ime, molim Vas?*

Andreas nije odmah prepoznao glas dr. Thürmana. To je stalnog gosta hotela Evrope veoma naljutilo.

Dr. Thürmann: *Thürmann, doktor Thürmann. A Vi? Ko ste Vi?*

Andreas: *Ja sam recepcioner.*

Dr. Thürmann: *Kako se zovete?*

Andreas: *Andreas Schäfer.*

Dr. Thürmann: *Aha, Schäfer, Schäfer. Pa, dobro ...*

Drška Ex usudila se osloviti dr. Thürmanna sa "ti".

Ex: *A ko si ti?*

Dr. Thürmann: *"Ti?" A ko si to pa ti?*

Andreas: *Izvinjavam se! Izvinite!*

Peta lekcija

Pa to je nepristojno

Andreas je poručeno pivo odnio gospodinu Thürmannu u sobu. Dr. Thürmann je začuđen, što je oslovljen sa "ti". On Andreasu daje do znanja da je to neučtivo. (Andreas kuca na vrata)

Dr. Thürmann: *Da? Molim? (Izvolite?)*

Andreas: *Vaše pivo, molim.*

Dr. Thürmann: *Vi ste recepcioner, zar ne?*

Andreas: *Da.*

Dr. Thürmann: *Dakle, ja sam ..., pa ja sam veoma iznenađen.. Zašto me oslovljavate sa "ti"?*

Andreas: *Ko? Ja?*

Dr. Thürmann: *Ne, to ne ide. To je neučtivo, mladiću!*

Andreas: *Izvinite! Izvinite, molim Vas!*

Dr. Thürmann polušaljivo reče da je Andreas šaljivdžija. Potom se oprostio od Andreasa, savladan umorom.

Dr. Thürmann: *Ma, Vi ste šaljivdžija!*

Andreas: *Šaljivdžija?*

Ex: *Ne. Đavolak. Ja sam đavolak.*

Dr. Thürmann: *Ma šta, đavolak ili šaljivdžija ili – umoran sam. Laku noć.*

Andreas: *Laku noć, doktore Thürmann.*

Andreas tek sada može staviti do znanja svojoj prijateljici Ex, da je njeno ponašanje neučtivo.

Andreas: *Ex? Ex?*

Ex: *Da. Molim?*

Andreas: *Ti si, dakle, nepristojna.*

Ex: *Ja? Nepristojna?*

Andreas: *Da, ti!*

Ex: *Izvini, ja ...*

Andreas: *Pa to je krajnje neučtivo, pitati: "A ko si ti?"*

Ex: *Umorna sam.*

Andreas: *Ne, ti si nestašna – pravi mali đavolak.*

Šesta lekcija

Šta radite?

Dr. Thürmann je zamolio Andreasa da dođe u njegovu sobu na jedan razgovor.

Dr. Thürmann je radoznao, želi znati čime se Andreas bavi, što ga, prilično precizno i pita. Andreas studira žurnalistiku i pravi reportaže. To dr.

Thürmann, iz ko zna kojeg razloga, smatra interesantnim.

Dr. Thürmann: *Da, molim.*

Andreas: *Dobro jutro, gospodine Thürmann.*

Dr. Thürmann: *Dobro jutro, mladiću. Recite, čime se Vi inače bavite?*

Andreas: *Studiranjem.*

Dr. Thürmann: *Študirate i nemate manira. Šta studirate?*

Andreas: *Žurnalistiku.*

Dr. Thürmann: *Čime se tačno bavite?*

Andreas: *Istraživanjem, pravljenjem reportaža ...*

Dr. Thürmann: *Interesantno, veoma interesantno.*

Andreas radi u hotelu Europa kako bi zaradio novac za studij.

Dr. Thürmann: *Šta radite ovdje?*

Andreas: *Radim.*

Dr. Thürmann: *Šta radite?*

Andreas: *Ja sam recepcioner.*

Dr. Thürmann: *Ovo je za Vas novi posao, zar ne?*

Andreas: *Da.*
Dr. Thürmann: *Dakle, Vi studirate žurnalistiku i radite. Potreban Vam je novac, zar ne?*
Andreas: *Da. Jasno.*
Dr. Thürmann: *Interesantno, pa dobro onda – do viđenja.*
Andreas: *Doviđenja dr. Thürmann.*

Ex sažima razgovor u stih.

Ex: *Studirati i istraživati – interesantno, veoma interesantno.*

Sedma lekcija **Ti si čudna**

Andreas studira žurnalistiku. Ex, kako kaže, studira ljude.

Ex: *Zdravo Andreas!*
Andreas: *Šta ti radiš ovdje?*
Ex: *Studiram.*
Andreas: *Kako, molim? Studiraš?*
Ex: *Da, studiram.*
Andreas: *Šta studiraš?*
Ex: *Ljude.*
Andreas: *Aaa, studiraš, dakle, ljude.*
Ex: *Da. Ja pravim studije. (O ljudima.) Studiram ljude.*
Andreas: *Ah, ti si čudna.*
Ex: *Ljudi su također čudni.*

Andreas filozofira o tome, kakvi su ljudi. Ex vjeruje da zna odgovor: prije svega čudni i radoznali.

Andreas: *Čovjek, hmm, čovjek, hmm ... Kakav je čovjek?*
Ex: *Neučtiv, umoran, interesantan i čudan.*
Andreas: *Kako molim? Šta?*
Ex: *Čovjek je neučtiv, umoran, veoma interesantan, čudan i radoznao.*

Osma lekcija **Odakle dolaziš?**

U ovoj lekciji upoznaćemo Vas sa pet različitih radnji, koje se dešavaju u sali za doručak hotela Evropa. Saznaćete i kako je Ex upoznala Andreasa. U prvom dijalogu susrećete Hannu Clasen, koja radi kao sobarica hotela Evropa. Tacna sa posuđem pada na pod. Jedan ljubazni gost pritiče joj u pomoć.

1. djevojka: *Dobro jutro.*

2. djevojka: *Dobro jutro.*

Poslužavnik sa šoljicama i tanjirićima bučno pada na pod.

Hanna: *O, ne!*
1. gost hotela: *O, pričekajte!*
Ex: *Joj! Sve se razbilo!*
Hanna: *Hvala. Puno Vam hvala. Veoma ste ljubazni.*
Ex: *Veoma ljubazno.*

U drugom dijalogu u salu za doručak ulazi prilično pospan muškarac.

Hanna: *Dobro jutro.*

2. hotelski gost: *Jutro.*

Hanna: *Čaj ili kafu?*

(Muškarac ne reaguje)

Hanna: *Izvinite, da li biste željeli čaj ili kafu?*

2. hotela gost: *Izvinite, još sam umoran. Molim Vas, kafu!*

U trećem dijalogu, dr. Thürmann slučajno susreće svog starog prijatelja, kojeg nije vidio dugo vremena.

1. gost hotela: *Dobro jutro.*

Dr. Thürmann: *Dobro jutro.*

1. gost hotela: *Ko li je to samo? Čudno, čudno. Ma jasno, pa to je ...
Izvinite molim Vas!*

Dr. Thürmann: *Da, šta je?*

1. gost hotela: *Vi ste to, dr. Thürmann ili?*

Dr. Thürmann: *Jesam. A, pa to si ti ... Stefan!*

U četvrtom dijalogu mladić želi stupiti u razgovor sa djevojkom i stalno je nešto zapitkuje.

Mladić: *Recite, molim Vas, Vi ste znači novinarka i pravite reportaže?*

Novinarka: *Da, tačno.*

Mladić: *Interesantno. Veoma interesantno. To je veoma interesantno.*

Novinarka: *Da. Tačno.*

Mladić: *Recite, šta Vi zapravo radite?*

Novinarka: *Ah, istražujem ...*

Ex: *Istraživati, istraživati ...*

U petom dijalogu dvije djevojke, jedna od njih je studentkinja, ustanovile su da dolaze iz istog grada, Augsburg-a. Augsburg se nalazi u blizini München-a.

1. djevojka: *A šta ti radiš?*

2. djevojka: *Studiram. (Ja sam studentkinja.)*

1. djevojka: *Odakle si? (Odakle dolaziš?)*

2. djevojka: *Iz Augsburg-a.*

1. djevojka: *Štvarno? I ja!*

2. djevojka: *Šta, i ti si (dolaziš) iz Augsburg-a?*

Potom Ex upita Andreasa odakle je on, a Andreas upita Ex, naravno u šali, odakle je ona?

Ex: *Andreas, odakle si ti?*

Andreas: *Ja sam iz Köln-a. A ti? Odakle si ti?*

Ex: *Ja? Ja sam iz ...*

U sedmom dijalogu saznaćete kako je Ex, koja je inače nevidljiva ali čiji se glas itekako dobro čuje, upoznala Andreasa. Andreas je čitao knjigu o čovječuljcima iz Kölna (Kelna). Prema legendi, oni su krišom dolazili noću, kada su krojači, obučari i druge zanatlije spavali, i završavali su – na veliku radost građana Kölna (Kelna), njihove započete poslove. Andreas duboko uzdahnu i poželi da i njemu čovječuljci priteknu u pomoć. Istovremeno mu prođe kroz glavu da su

takva "zlatna" vremena ionako – "sowieso" prošla. Čuvši tu čarobnu riječ, iz knjige, koju je čitao, iskočio je mali ženski lik i on ga je nazvao "Ex", što na latinskom znači "iz", zato što je stvorenje iskočilo iz knjige. Sam Andreas nije mogao ni sanjati da je izgovorio čarobnu riječ.

Andreas: .. Želio bih isto tako ... Ma – to je ionako prošlo!

Ex: Hmm, hmm. Zdravo! Evo me.

Andreas: Ko si ti?

Ex: Ja sam ...

Andreas: Ko si ti?

Ex: Ja sam ja.

Deveta lekcija

Pa ti to znaš!

Radoznala Ex željela je saznati što je moguće više o dr. Thürmannu. Ona je sa Andreasom počela pregledati hotelske prijave. Kada su došli do imena i prezimena dr. Thürmann-a, razgovor je odlutao na njihova vlastita imena.

Andreas: Evo ga ovdje, prezime Thürmann.

Ex: To znam! Dalje!

Andreas: Ime: Lukas.

Ex: Šta, ime?

Andreas: Da, ime.

Ex: Kako je tebi ime?

Andreas: Pa ti to dobro znaš: Andreas. A tebi?

Ex: To ja ne znam.

Andreas: Ali ja ga znam! Ime ti je Ex a prezime Hex (vještica).

Ex: Ne, ma ne!

Nakon ovog udaljavanja od teme, Andreas i Ex nastavljaju svoj razgovor o dr. Thürmann-u. On je ljekar. Rođen je u Leipzigu a živi i radi u Berlinu.

Andreas: Dakle, nastavljamo. Zanimanje ...

Ex: Čime se bavi?

Andreas: On je ljekar, zove se dr. Thürmann.

Ex: Koje je tvoje zanimanje?

Andreas: Student i recepcioner. Studiram i radim kao recepcioner.

Ex: Dalje, mjesto rođenja! Odakle je?

Andreas: On je iz Leipziga.

Ex: Dalje, mjesto stanovanja!

Andreas: Momenat, tu je, aaa – Berlin. Živi u Berlinu.

Deseta lekcija

Je li još koja soba slobodna?

Andreas završava poslove u uredu. Ex ga obasipa pitanjima.

Ex: Andrease, radiš li?

Andreas: Da.

Ex: Imaš li puno posla?

Andreas: Da.

Ex: *Andreas, da li si sretan?*
Andreas: *Hm.*
Ex: *Šta znači hmmm? Da ili ne?*
Andreas: *Da li uvijek puno pitaš?*
Ex: *Uvijek!*
Andreas: *Psst, neko dolazi!*

U hotel je stigao novi gost i pita ima li još koja slobodna soba i koliko košta prenoćište. Gost, gospodin Meier namjerava se zadržati u hotelu dva do tri dana.

Andreas: *Dobro veče!*
Gost: *Dobro veče! Ima li još slobodnih soba?*
Andreas: *Želite jednokrevetnu ili dvokrevetnu sobu?*
Gost: *Molim, vas, jednokrevetnu.*
Andreas: *Sa kupatilom?*
Gost: *Da.*
Andreas: *Koliko dugo ostajete?*
Gost: *Dva ili tri dana.*
Andreas: *U redu. Soba br. 10 je još slobodna.*
Gost: *Koliko košta?*
Andreas: *120 DM. Sa doručkom.*
Gost: *Dobro.*
Andreas: *Vaš ključ – i prijatno veče, gospodine Meieru!*
Gost: *Hvala.*

Gospodin Meier je očigledno muzičar. Iz njegove sobe dopiru zvuci flaute.

Andreas: *Kako je to lijepo, mislim kako lijepo zvuči!*
Ex: *Tišina, molim te, tišina!*

Jedanaesta lekcija **Ponovo takva soba!**

Hanna Clasen, sobarica hotela Evropa, ljuti se zbog neuredne sobe, koju je iza sebe ostavio jedan gost.

Gospoda Berger: *Jutro, Hanna.*
Hanna: *Dobro jutro, gospođo Berger.*
O – ne. Opet ovakav nered. Kakav užas!
Gospoda Berger: *Šta je, Hanna?*
Hanna: *Ah, soba je stvarno užas!*
Gospoda Berger: *Pa dobro, to već znaš.*
Hanna: *Tačno.*

Hanna počinje sklanjati flaše i pepeljare. Istovremeno se žali zbog podjele posla među polovima. Muškarac puši dok žena čisti.

Hanna: *Tipično. Jedna flaša, još jedna, ova je poluprazna. A pepeljara, naravno, puna! Pa jasno: Muškarac puši i pije. Žena čisti.*
Ex: *I pjeva.*
Hanna: *Šta!? Ima li tu nekoga?*

Ex, koja radoznalo prati sve što se dešava u hotelu, sve je čula i vidjela. Ona se podruguje gostu hotela, koji je muzičar i naziva ga muzikantom.

Gospoda Berger: *Je li sve u redu Hanna? Oo, čujem flautu.*

Ex: *Jedan muzikant – haotičan i (kako se kaže na njemačkom) “šarmant”.*

Hanna: *Ima li tu koga?*

Gospoda Berger: *Je li tu neko? Čudno ...*

Dvanaesta lekcija

Student ili recepcioner

Andreas je u potrazi za Ex. Njen glas on je čuo u Hanninoj blizini. Tako se upoznao sa Hannom. Istovremeno, Andreas mora objasniti gospođi Berger, zbog čega se tu zatekao.

Gospoda Berger: *Čudno.*

Ex: *Šta je čudno?*

Gospoda Berger: *Ima li koga?*

Ex: *Ima. Nas.*

Andreas: *Psst. Budi mirna!*

Gospoda Berger: *Šta Vi radite ovdje?*

Ex: *Mi studiramo.*

Hanna: *Kako, molim?*

Andreas: *Da. Ne, dakle mi, ... (zamuckujući) – ja sam samo radoznao.*

Gospoda Berger: *Interesantno! Recite, pa Vi ste sami. Kažete li uvijek “mi” kada želite reći “ja”?*

Andreas: *Ne. Naravno da ne kažem.*

Andreas se Hanni predstavio kao student i recepcioner. Hanna se predstavila kao sobarica. Gospođu Berger sve ovo zabavlja.

Hanna: *Vi ste ovdje novi, zar ne? Pretpostavljam – recepcioner.*

Andreas: *Tako je.*

Hanna: *Zašto Vi uvijek govorite u množini “mi studiramo”?*

Andreas: *Zato jer studiram. Ja sam student.*

Hanna: *Šta ste Vi sad: student ili recepcioner?*

Andreas: *I student i recepcioner.*

Hanna: *Ah, tako. Pa dobro, – neka Vam bude, ja sam Hanna. Sobarica.*

Gospoda Berger: *Dakle – na posao!*

Hanna: *U redu. Cao!*

Ex: *Cao!*

Trinaesta lekcija

Izvolite moj ključ?

Na recepciji hotela Evropa odigravaju se slijedeće radnje.

Radnja 1: *Gospodin Meier predaje ključ svoje sobe.*

Andreas: *Dobro jutro, gospodine Meier. Kako ste?*

Meier: *Hvala, dobro.*

Meier spušta ključ na pult recepcije.

- Meier:** *Ovdje je moj ključ!*
Andreas: *Hvala. I ugodan dan. Prijatno!*
Meier: *Do viđenja.*
- Radnja 2:** *Andreas vraća pasoš jednoj gospođi.*
Andreas: *Dobro jutro.*
Gospođa: *Dobro jutro.*
Andreas: *Izvolite Vaš pasoš!*
Gospođa: *A, da, hvala. Do viđenja*
Andreas: *Do viđenja.*
- Radnja 3:** *Andreas uručuje dr. Thürmannu pismo. Dr. Thürmann ne može pročitati pismo, jer ne može naći svoje naočare – a one su mu zapravo na glavi ...*
Andreas: *Dobro jutro, gospodine Thürmann. Kako ste?*
Dr. Thürmann: *Jutro. Hvala na pitanju, ide nekako.*
Andreas: *Ovdje je jedno pismo za Vas.*
Dr. Thürmann: *A tako. Pismo. Ali – gdje su moje naočare? Nema mi naočara! Odakle je pismo?*
Andreas: *Iz Berlina. Izvinite molim Vas, gospodine Thürmann, ali ... tu su Vam naočare.*
Dr. Thürmann: *Ma, tako nešto ... zaista sam ostario.*
- Radnja 4:** *Ex zadirkuje Andreasa koji obavlja poslove u uredu.*
Ex: *Hmm, bmmm.*
Andreas: *To je moje pero!*
Ex: *Tvoje pero? Tako znači, otkud sam to mogla znati. Jesu li ovo i tvoje naočare?*
Andreas: *Nisu! Ex, budi mirna! Vidiš da radim.*
Ex: *Rad, raditi, čovjek uvijek radi ...*

Četrnaesta lekcija **Vi ćete doći u Achen?**

Andreas piše pismo roditeljima. Opisuje svoj posao u hotelu Europa i ljude, koje tamo susreće, poput dr. Thürmann-a ili gospodina Meier-a.

Dragi roditelji,

Vi i sami znate: studentu uvijek treba novaca. Ponovo radim i to kao recepcioner u hotelu Europa. Posao je za mene nov i zanimljiv. Uvijek neko dolazi i traži sobu, pivo ili taksi. Ili pita: gdje mi je novac, gdje su mi naočare ili gdje mi je pasoš? Gosti vjeruju da recepcioner sve zna. Ja posmatram, analiziram, studiram ljude.

Tu je na primjer dr. Thürmann, ljekar iz Berlina. Vrlo je ljubazan ali puno pita. Tu je još i gospodin Meier, muzičar.

Rado puši i pije. I ja još uvijek pušim, što me, na žalost, mnogo košta.

Vi ćete me posjetiti u Aachenu, zar ne?

U tom trenutku Ex prekida Andreasa i pita ga, ko bi to trebao doći u Aachen. Osim toga ona mu saopštava da joj je žao što je u pismu nije ni spomenuo.

Ex: *Ko to (treba doći)?*

Andreas: *Moji roditelji.*

Ex: *A ja? Gdje piše: Ex je moja prijateljica?*
Andreas: *Tako znači, ti misliš ...*

Ex smatra da bi Andreas u pismu svojim roditeljima trebao napisati i nekoliko riječi o njoj. Andreas, međutim, to odbija.

Ex: *Jeste!*
Andreas: *Ali Ex, pa to ne ide.*
Ex: *Zašto da ne?*

Ne odgovarajući na posljednje pitanje, Andreas završava pismo.
Vidimo se uskoro.
Vaš Andreas.

Petnaesta lekcija **Prodaješ li i ti kasete s muzikom?**

Andreas sjedi kod kuće i razvrstava stare stvari koje namjerava prodati na buvljoj pijaci. Tamo se prodaju stare stvari. Ex pazljivo posmatra Andreasa.

Ex: *Šta će ti ove stvari ovdje?*
Andreas: *Namjeravam ih prodati.*
Ex: *Šta? Prodati? Gdje?*
Andreas: *Sutra, na buvljoj pijaci.*
Ex: *Na buvljoj pijaci? Buvlja pijaca? Je li ti to tamo misliš prodavati buve?*
Andreas: *Ne. Prodavaću Ex – Hex, Ex – vješticu.*
Ex: *Ne, molim te ne.*

Ex je upitala Andreasa da li on namjerava da prodaje ploče i kasete. Andreas je bio pomalo neodlučan.

Ex: *Hoćeš li također prodavati kasete?*
Andreas: *Da, stare su. Više ih ne slušam.*
Ex: *A gramofonske ploče? Hoćeš li prodavati i gramofonske ploče?*
Andreas: *Još ne znam. Mislim da neću.*
Ex: *Jesu li nove?*
Andreas: *Ne, naravno da nisu!*
Ex: *Hoćeš li mi pustiti jednu gramofonsku ploču?*
Andreas: *Pa, dobro.*

Šesnaesta lekcija **Probajte!**

Andreas je na buvljoj pijaci izložio stvari na prodaju. Slučajno se u blizini našla i direktorica hotela Evropa, gospođa Berger. Andreas pokušava da je nagovori da kupi jednu maramu.

Andreas: *Dobar dan, gospođo Berger, kako ste?*
Gospođa Berger: *Dobar dan. Hvala, dobro.*
Andreas: *Želite li možda kupiti maramu. Pogledajte ovu, vrlo je zgodna.*
Gospođa Berger: *Ne, hvala.*

Andreas: *Probajte – evo ogledala.*
Gospoda Berger: *Ne, zaista ne bih. Hvala lijepa.*
Andreas: *Šteta.*

U tom trenutku, gospoda Berger je među Andreasovim stvarima otkrila knjigu, koju već dugo traži. Rado bi je kupila.

Gospoda Berger: *Oh – pa to je divno! Ovu knjigu dugo tražim!*
Andreas: *Dajte da vidim. (Pokažite je.) O, pa to je knjiga o marljivim čovječuljcima.*
Gospoda Berger: *Koliko košta?*
Andreas: *Jednu marku.*
Gospoda Berger: *U redu. Uzimam je.*

Ex međutim ne želi da Andreas proda ovu knjigu, jer su se uz knjigu njih dvoje upoznali.

Ex: *Ne, ovu knjigu nećeš prodati.*
Gospoda Berger: *Kako, molim?*
Andreas: *Izvinjavam se, gospođo Berger. Ova knjiga ipak nije za prodaju. Izvinite.*
Gospoda Berger: *Zašto ste onda knjigu izlagali? No, ako je tako, onda čao.*
Andreas: *Šta je sad s tobom, Ex?*
Ex: *Pa to je ... Pa to je naša knjiga. Ja je volim.*

Sedamnaesta lekcija **Četiri šoljice – četiri marke**

Slijede četiri dijaloga s buvlje pijace, po kojoj se tumara, kako bi se pronašlo i kupilo nešto jeftino i neobično. U prvom jedna žena se cjenka i snižava cijenu bluze, koju želi da kupi.

Gospođica: *Ova bluza mi se dopada.*
Prijateljica: *Daj da vidim. Hm – probaj je. Dobra je.*
Gospođica: *Koliko košta ova bluza?*
Prodavač: *Dvanaest maraka.*
Gospođica: *Dvanaest maraka? To mi je skupo. Dala bi za nju osam maraka.*
Prodavač: *Jedanaest!*
Gospođica: *Kupujem je za – deset maraka.*
Prodavač: *O. K. Za deset maraka.*

U drugom dijalogu mladić kupuje šoljice.

Mladić: *Kako ti se sviđaju ove šoljice?*
Djevojkaa: *Onako.*
Mladić: *Koliko košta jedna šoljica?*
Prodavač: *Jedna šoljica – marka i pedeset. Dvije šoljice koštaju dvije marke.*
Mladić: *Uzeću četiri šoljice.*
Prodavač: *Četiri šoljice – četiri marke.*

U trećem dijalogu dijete traži svoju majku. Jedna gospođa želi mu pomoći da je nađe.

Dijete: *Mama, mama, mama, gdje si?*
Gospoda: *Gdje ti je mama?*
Dijete: *Ne znam.*
Gospoda: *Dođi, skupa ćemo je potražiti.*

U četvrtom dijalogu Ex je otkrila patuljka, za kojeg najprije misli da je đavolak.

Ex: *Andreas, pogledaj: đavolak!*
Andreas: *Ne, Ex, to je vrtni patuljak.*
Ex: *Kako, molim?*
Andreas: *Pa ti znaš da Nijemci vole vrtnu patuljke.*
Ex: *I ja isto. Molim te, i ja bih željela ...*

Osamnaesta lekcija **Nema stvari, nema prtljaga**

Rano je jutro. Nakon slobodnog vikenda Andreas je požurio da doručkuje kako bi što prije krenuo na posao u hotel. Žuri mu se. Ex nije raspoložena da pođe s Andreasom.

Andreas: *Ex, ja sada idem. Dolaziš li?*
Ex: *Nemam volje.*
Andreas: *O. K. Ti nemaš volje, a ja nemam vremena. Onda ostani kod kuće. Čao!*
Ex: *Andreas, sačekaj me, molim te. Dolazim.*

U hotelu Andreasa dočekuje Hanna – sobarica. Sva je uzrujana: gospodin Meier je otputovao a da nije platio.

Hanna: *Andreas, dođi brzo!*
Andreas: *Šta je?*
Hanna: *Gospodin Meier je otišao.*
Andreas: *Šta?*
Hanna: *Nije platio. Dođi, brzo!*

Hanna je pokazala Andreasu praznu sobu. Ostala je samo flauta. Andreas i Hanna odlučili su potražiti šeficu.

Hanna: *Evo, pogledaj, soba je prazna. Nema stvari, nema prtljaga.*
Andreas: *Prazno je i kupatilo: nema aparata za brijanje, nema četkice za zube.*
Hanna: *Ispario se.*
Andreas: *Ne mogu da vjerujem. Hej, ostala je flauta.*
Hanna: *I šta sad? Imaš li neku ideju?*
Ex: *Sve u svoje vrijeme.*
Andreas: *Da li šefica već zna?*
Hanna: *Ne.*
Andreas: *Dođi, idemo pitati šeficu.*

Devetnaesta lekcija **Želio bih spavati**

Hanna i Andreas saopštili su direktorici hotela gospođi Berger da je, kako se čini, gospodin Meier otputovao, a da nije platio račun. A onda su sve troje počeli

nagađati. Gospođa Berger smatra da je gospodin Meier jednostavno pomalo haotičan ali da to nije razlog za uzrujavanje. Hanna opet misli da je on zauvijek nestao. Andreas je siguran, da će se gospodin Meier vratiti u hotel, kako bi uzeo svoju flautu.

Gospođa Berger: Molim lijepo – bez uzrujavanja. Pa vi znate da je gospodin Meier muzičar. On je pomalo haotičan.

Hanna: Ma taj se ispario. Zauvijek.

Andreas: Ali njegova flauta je još uvijek tu.

Gospođa Berger: A tako.

Andreas: On je sigurno traži.

Gospođa Berger: Sasvim sigurno. Ovakva flauta je vrlo skupa. On će se po nju sigurno vratiti.

Ex: I ovako i onako.

Gospođa Berger: Je li? Pa dobro, pričekajmo još malo.

I zaista. Gospodin Meier se iste večeri premoren, vratio u hotel.

Ex: Gle, stiže gospodin Meier!

Andreas: Hvala bogu!

Ex: Možda bi sada želio da plati?

Andreas: Psst Ex, psst. Dobro večer, gospodine Meier. Kako ste?

Meier: Loše. Jako sam umoran. Želim spavati, spavati ...

Želio bih ostati još jednu noć. Je li to moguće?

Andreas: Momenat. Jeste.

Meier: Hvala bogu! Još nešto, moja flauta ... Je li kod Vas moja flauta?

Andreas: Jeste. Vaša flauta je kod gospođe Berger.

Meier: Hvala bogu.

Andreas: Lijepo spavajte!

Meier: O, hvala, hvala Vam.

Ex: Kada on misli platiti?

Andreas: Psst, Ex!

Dvadeseta lekcija **Jeste li bolesni?**

Gospođa Berger bi željela razgovarati sa gospodinom Meierom. Našla ga je, očito bolesnog, u krevetu.

(Gđa Berger kuca na vrata sobe.)

Gospođa Berger: Gospodine Meier? Gospodine Meier, jeste li još tu?
Gospodine Meier?

Gospodin Meier: Da.

(Gđa Berger ulazi u njegovu sobu.)

Gospođa Berger: Šta je sa Vama, gospodine Meier? Jeste li bolesni?

Gospodin Meier: Jesam.

Gospođa Berger: Boli li Vas nešto?

Gospodin Meier: Da, da.

Gospođa Berger: Gdje Vas sve boli?

Gospodin Meier: Posvuda. Sve me boli.

Gospođa Berger: Mislim da imate temperaturu. Momenat. Odmah se vraćam.

Dr. Thürmann, ljekar, pregledao je gospodina Meier-a i ustanovio da ima gripu.

Dr. Thürmann: *Gospodine Meier, kako se osjećate?*

Gospodin Meier: *Loše. Zaista, loše.*

Dr. Thürmann: *Šta Vas boli?*

Gospodin Meier: *Ooo, moja glava, moje oči, moje grlo – sve, sve me boli.*

Dr. Thürmann ispituje gospodina Meier-a.

Dr. Thürmann: *Boli li ovo?*

Gospodin Meier: *Da.*

Dr. Thürmann: *A ovo?*

Gospodin Meier: *Ne. Ali moje noge. Noge su mi tako teške.*

Dr. Thürmann: *Imate gripu. To nije tako strašno.*

Gospodin Meier: *Hvala Bogu!*

Dr. Thürmann: *Želim Vam brzo ozdravljenje, gospodine Meier-u!*

Gospodin Meier: *Hvala. Hvala lijepo!*

Dvadeset i prva lekcija

Bio sam u Essenu

U sali za doručak gospođa Berger se obratila gospodinu Meieru, koji je u međuvremenu ozdravio.

Gospođa Berger: *Dobro jutro, gospodine Meier.*

Gospodin Meier: *Dobro jutro.*

Gospođa Berger: *Jeste li ozdravili?*

Gospodin Meier: *Jesam, hvala. Hvala bogu.*

Gospođa Berger: *Drago mi je. Kod mene je Vaša flauta.*

Gospodin Meier: *Da, znam.*

Gospođa Berger: *Pođimo u moj ured. Tamo je Vaša flauta.*

Gospodin Meier: *Da. Rado.*

Potom je gospođa Berger usmjerila razgovor na njegov iznenadni odlazak iz hotela. Gospodin Meier se izvinio i izrazio želju da odmah plati račun.

Gospođa Berger: *Znate, bilo je vrlo čudno. Vaša soba je odjedanput ispražnjena, sve stvari su nestale, jednostavno ih više nije bilo.*

Gospodin Meier: *A uz to nisam platio! Razumijem Vaš problem.*

Gospođa Berger: *Onda je sve u redu.*

Gospodin Meier: *Izvinjavam se. Idem odmah da platim.*

Gospodin Meier osjeća potrebu da detaljnije objasni šta mu se dogodilo: Bio je u Essen-u kod svoje djevojke a onda su se posvađali.

Gospodin Meier: *Dakle. Bio sam ovdje u Aachenu.*

Gospođa Berger: *Da, to znam.*

Gospodin Meier: *Imao sam koncert u Aachenu.*

Gospođa Berger: *Ah – vrlo interesantno.*

Gospodin Meier: *Zatim sam bio u Essenu.*

Gospođa Berger: *Bili ste u Essenu?*

Gospodin Meier: *Da, tamo živi moja djevojka. Ali, sada smo se posvađali.*

Gospođa Berger: *To znači da ste imali problema.*

Gospodin Meier: *Itekako. Potom sam se vratio u Aachen.*

Ex se uvjerila da je bila u pravu.

Ex: *Bio jednom jedan muzikant, on je bio haotičan i (kako bi Nijemci rekli) šarmant.*

Dvadeset i druga lekcija

A njegova žena?

Dvije dame sjede u predvorju hotela i razgovaraju o ljudima koji prolaze. Tema razgovora je najprije Dr. Thürmann.

Gospoda Müller: *To je on!*

Gđa. Hoffmann: *Gospodin Thürmann?*

Gospoda Müller: *Da.*

Gđa. Hoffmann: *Zaista je šarmantan! Šta je po zanimanju?*

Gospoda Müller: *Molim Vas lijepo! Pa on je profesor.*

Gđa. Hoffmann: *Oo, profesor. Odakle je?*

Gospoda Müller: *Iz Berlina.*

Gđa. Hoffmann: *Iz Berlina?*

Gospoda Müller: *Pa da.*

Gđa. Hoffmann: *A njegova žena? Mislim, da li je oženjen?*

Gospoda Müller: *To ne znam. Mislim da nije.*

Dr. Thürmann prođe u tom trenutku pored njih, pozdravljajući ih.

Dr. Thürmann: *Dobar dan želim damama.*

Gospoda Müller: *Dobar dan, (gospodine) profesore Thürmann.*

Gđa. Hoffmann: *Dobar dan, (gospodine) profesore.*

Dvije starije dame nastavljaju potom razgovor o jednoj mladoj dami – Francuskinji.

Gospoda Müller: *To je ona.*

Gđa. Hoffmann: *Ko?*

Gospoda Müller: *Ona mlada dama iz sobe broj 12.*

Gđa. Hoffmann: *Dobro jutro želim.*

Gospoda Müller: *Dobro jutro. – Ona je Francuskinja.*

Gđa. Hoffmann: *To i sama čujem, po njenom naglasku.*

Gospoda Müller: *Njena majka je Francuskinja.*

Gđa. Hoffmann: *Ma šta kažete? A njen otac?*

Gospod Müller: *On je Nijemac. Diplomata.*

Gđa. Hoffmann: *Interesantno. A ona, šta radi, mislim šta je po zanimanju?*

Gospoda Müller: *To ne znam. Možda studira.*

Gđa. Hoffmann: *Hmm.*

Gospoda Müller: *Ah, pogledajte, dolazi mladi gospodin iz sobe broj 14.*

Ex je spjevala svoj sopstveni stih, koji se odnosi na dvije dame, tzv. duet.

Ex: *“Duet” nagađa tako zgodno, to jest “nett”.*

Dvadeset i treća lekcija

Ko to tamo priča?

Ex ometa Andreasa, koji čita knjigu. Kada joj je on na to skrenuo pažnju, rekavši da ona valjda vidi šta on radi, Ex je ljutito odgovorila, kako ona ništa ne vidi, te da je – nevidljiva.

Ex: *Andreas, šta to radiš?*
Andreas: *Čitam.*
Ex: *Šta čitaš?*
Andreas: *Čitam knjigu. Pa, valjda vidiš.*
Ex: *Ništa ja ne vidim, ja ništa ne vidim. Ja sam nevidljiva i ništa ne vidim.*
Andreas: *Ex ništa ne vidi i samo smeta.*

Ex glasno i jasno reče da je gladna. To je čula i gospođa Berger, koja je uvijek nastojala otkriti o kakvom se to čudnom glasu radi. Stoga je pristala da pođe na zajednički ručak. Andreas je u međuvremenu pročitao knjigu.

Andreas: *Tako. Gotovo!*
Ex: *Oo, ooo, boli me stomak!*
Andreas: *Ex, šta je s tobom?*
Ex: *Gladna sam!*
Andreas: *Ex je gladna?*
Ex: *Itekako sam gladna!*
Andreas: *Dobro večer, gospođo Berger.*
Ex: *Idemo li jesti skupa?*
Gospođa Berger: *To je dobra ideja! Recite: Ko to tamo priča? Pa ja vidim samo Vas!*
Andreas: *Ja znam govoriti iz stomaka.*
Gospođa Berger: *A tako. Zanimljivo.*
Andreas: *No, to je moja tajna.*
Ex: *Krenimo!*

Dvadeset i četvrta lekcija ***Želite li još jednu kafu?***

Mnogi ljudi u Njemačkoj jedu u picerijama. Jelo je u tim talijanskim restoranima dobro a nije ni preskupo. I gospođa Berger, Ex i Andreas sjede u jednoj piceriji. Gospođa Berger naručuje salatu i ribu, Andreas picu.

Andreas: *Šta želite pojesti?*
Gospođa Berger: *Najprije salatu, a onda ... a onda bih uzela ribu. A Vi? Šta ćete da jedete?*
Andreas: *Picu – sa šunkom, sirom i paradajzom.*
Ex: *Toliko toga?*
Gospođa Berger: *Evo ga ponovo. Vaš drugi, unutarjni glas.*
Andreas: *Da. Prilično je drzak.*

Potom oni naručuju šta će popiti.

Andreas: *Šta želite da popijete?*
Gospođa Berger: *Mineralnu vodu. A Vi?*
Andreas: *Pivo.*
Gospođa Berger: *A šta će Vaš unutarjni, drugi glas?*
Ex: *Sok od narandže.*
Andreas: *Ućuti, smiri se konačno!*
Gospođa Berger: *Ovaj Vaš drugi glas je prilično drzak.*
Andreas: *Sada je na mene red da poručim.*

Andreas je zamolio konobara da mu donese račun. U Njemačkoj ljudi često plaćaju svako za sebe, to jest za ono što je svako pojedinačno pojeo i popio. Tako i gospođa Berger želi platiti samo za sebe.

Andreas: Jeste li možda za kafu?

Gospođa Berger: Ne, hvala.

Andreas: Onda ... Konobar, molim Vas, račun!

Konobar: Zajedno ili odvojeno?

Andreas: Sve zajedno.

Gospođa Berger: Ne, ne. Odvojeno. Pa Vi, Andreas, nemate tako puno novaca.

Dvadeset i peta lekcija

Plaćam ostatak

Nakon što su Andreas, gospođa Berger i Ex završili sa jelom, gospođa Berger je platila ono što je ona pojela i popila, Konobaru je dala i-napojnicu.

Konobar: Šta Vi plaćate?

Gospođa Berger: Plaćam salatu, ribu i mineralnu vodu.

Konobar: Dvadeset i dvije marke i pedeset.

Gospođa Berger: Dvadeset i pet.

Konobar: Hvala lijepa.

Andreas je namjeravao platiti ostatak, kada je otkrio da mu nema novčanika. (Konobar se obraća Andreasu.)

Konobar: A Vi?

Andreas: Ja plaćam ostatak.

Konobar: Dakle, picu sa šunkom.

Andreas: Da ... i pivo.

Konobar: Deset maraka i pedeset.

Andreas: Gdje mi je novčanik! Ne mogu naći svoj novčanik. Sigurno je u kaputu. Molim Vas, samo trenutak.

Andreas je uzaludno pokušavao pronaći svoj novčanik. Dok se nije sjetio da je zaboravio svoj novac u hotelu – što je Ex dobro znala.

Andreas: Je li kod tebe moj novčanik?

Ex: Ne. Nije.

Andreas: Takav peh. Jednostavno ne mogu da ga pronađem. Zaista nije kod tebe?

Ex: Nije, zaista nije.

Andreas: Pa, gdje li je onda?

Ex: U hotelu.

Andreas: I to mi tek sada kažeš? Baš si bezobrazna.

Ex: Itekako!

Tako je gospođa Berger morala platiti sve.

Gospođa Berger: Pa dobro, platićemo sve zajedno.

Dvadeset i šesta lekcija

Pozivam Vas

Prije odlaska iz hotela dr. Thürmann je upitao Andreasa da li bi ga on posjetio u Berlinu. Dr. Thürmann bi za njega mogao imati jedan posao.

Andreas: *Dobro jutro, dr. Thürmann.*

Dr. Thürmann: *Dobro jutro. Sutra odlazim. To sigurno znate.*

Andreas: *Da, naravno.*

Dr. Thürmann: *Imam za Vas jedno pitanje: Da li biste jednom došli u Berlin?*

Andreas: *Molim?*

Dr. Thürmann: *Da, da. Imam jedan posao za Vas. Srdačno Vas pozivam.*

Andreas je veoma iznenađen ovim pozivom i želi o tome doznati nešto više.

Andreas: *Vaš poziv dolazi iznenadno.*

Dr. Thürmann: *Znate da je Berlin interesantan grad.*

Andreas: *Svakako ... Vi za mene imate neki posao?*

Dr. Thürmann: *Da, želio bih ...*

Andreas: *Hmmm ...*

Dr. Thürmann: *Razmislite još jednom. Evo Vam moj broj telefona.
Javite mi se u Berlin.*

Andreas: *Dobro. Javiću Vam se.*

U Berlin bi neizostavno željela poći i Ex..

Ex: *Poći ću s tobom.*

Andreas: *Ti bi željela sa mnom u Berlin?*

Ex: *Daaa. Molim te, molim te!*

Andreas: *Vidjećemo.*

Ex: *Sjećaš li se još ...?*

(Ex imitira Dr. Thürmann-a.)

Ex: *"Interesantno, veoma interesantno."*

Andreas: *Tačno! Upravo tako!*